

Lovgivning af den nye BPA-ordning

Jeg er dybt rystes over jeres lovgivning af den nye BPA-ordning!

Jeg sætter stor tvivl om i overhovedet vil denne ordning, om i helst så ordningen sløjfet.

I gør det utroligt svært for både bruger og handicaphjælper.

Bruger der får svært ved at fastholde deres ansatte, pga. at i forringer lønnen og arbejdsvilkår for handicaphjælperne.

Hjælperne der får så dårlig løn, så man har svært ved at leve af det, man tager slet ikke os alvorligt, hvilken arbejdsopgave som vi løfter ude i hjemmene.

Da det er handicapped mennesker hjælperne arbejder med, står vi alene med en arbejdsopgave der skal løses, der er psykiske og fysiske arbejdsopgaver.

Mange hjælper står med tunge løft, liftning alene (hvor man i hjemmeplejen ville havde været to til denne opgave) Lange vagter hvor man skal holde sig vågen i mange timer, vi skal være chauffør og i det hele taget skal løse alle opgaver der er i et hjem plus personligt pleje.

Efter jeg for ca 5 år siden måtte gå ca 20,- kr ned i timen, efter kommunens ordre til min bruger om at opsiges os, for at gå ned i løn. Har det været dybt fustrerende hvordan man skulle få tingene til at hænge sammen på hjemmefronten økonomisk.

De første 2 år måtte jeg sælge min ellers betalte bil, da jeg ikke længere havde råd til at betale de omkostninger der var forbundet med den. Heldigvis var jeg heldig, at få et ekstra job i et privat hjemmepleje, til en løn på 145,- kr i timen (da jeg er gammel hjemmehjælper)

Nu arbejder jeg ca 250 timer hver månede på de 2 job jeg har, hvad jeg har gjort i 3 år.

Jeg tvivler på hvor længe jeg kan blive ved med at arbejde på den måde, for at kunne få tingene til at hænge sammen, for det bliver dyrere og dyrere at leve, så det kan jeg jo blive nød til, så længe i vil fortsætte med at forringe lønnen inden for området.

Med hensyn til at privatisere inden for BPA og hjemmepleje, skal man også tage højte for at folk bliver rustet til opgaven, med hensyn til kurser, løfteteknik, personlig pleje, førstehjælp osv. Det bliver der desværre overhovedet ikke taget højde for. I den offentlige sektor har man jo et udemærket system inden for disse områder, men det er som om vi der er hjælperne bliver sat som en slaks 2. rangs mennesker, vi bliver ikke regnet for noget.

Jeg har desværre en tidliger kollega der har fået ødelagt sin ryk og nu er blevet førtidspensionist og lever med store smerter og på morfin, ved at havde arbejdet som handicaphjælper. Jeg håber i tager jeres beslutninger til genovervejelser igen.

Mvh Lene Christiansen